

РЕШЕНИЕ

№ 34

гр. ХАСКОВО, 30.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО, I-ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на шести март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МИЛЕНА Д. ДЕЧЕВА

при участието на секретаря ДИМИТРИЙКА Й. Х.ВА
като разглежда докладваното от МИЛЕНА Д. ДЕЧЕВА Търговско дело № 20225600900021 по описа за 2022 година

Търговско дело № 21/2022 г., по описа на Окръжен съд – Хасково, е образувано по искова молба на Б. Д. М., действаща лично и като законен представител на малолетното дете Д. А. М./ в хода на процеса навършил непълнолетие, действащ със съгласието на майка си Б. Д. Мариновск/, и А. А. М., непълнолетен, действащ със съгласието на майка си Б. Д. М./ в хода на процеса навършил пълнолетие/, подадена чрез пълномощникът им адв.Т. В. против „Застрахователно дружество Евроинс Живот“ АД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. С., бул. „Х.К.“ № 43. Предявен е косвен иск с правно основание чл.134 от ЗЗД с цена **71 591,07лв.** Съищец по делото е „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД-гр.С..

ИЩЦИТЕ –Б. Д. М., действаща лично и като законен представител на малолетното дете Д. А. М. / в хода на процеса навършил непълнолетие, действащ със съгласието на майка си Б. Д. Мариновск/, и **А. А. М.**, непълнолетен, действащ със съгласието на майка си Б. Д. М./ в хода на процеса навършил пълнолетие/, чрез пълномощникът си адв.Т. В. твърдят, че са наследници на А. К. М., б.ж. на гр.Хасково, починал на 10.01.2017г., който приживе бил сключил с „Банка Пиреос България“ АД, клон Хасково договор за кредит №1516/R/2007г/24.04.2007г., по силата на който банката му предоставила като кредитополучател, със солидарен длъжник по кредита Б. Д. Ж./М./, банков ипотечен кредит в размер на 110 000лв. за покупка на апартамент №13, находящ се в гр.Хасково, ул.“Славянска“ №42, ведно с гараж и с припадащите се идеални части от общите части на сградата и от отстъпеното право на строеж.Крайният срок за издължаване на кредита бил 25.04.2027г., като за обезпечение на кредита е вписана и ипотека върху закупения недвижим имот. Съгласно чл.20 от договора за кредит кредитополучателят А. К. М. сключил застраховка „Живот“ и застраховка „Имущество“ за своя сметка в полза на банката при

одобрен от банката застраховател, който към датата на сключване на договор за кредит е ЗАД "Булстрад ДСК-Живот" АД, на който правоприменик е "Застрахователно дружество Евроинс Живот" ЕАД. На 10.01.2017г. внезапно настъпила смъртта на кредитополучателя с посочена диагноза в аутопсионния протокол №10/2017г. "Грип с други респираторни прояви. Пасивна белодробна тромбоемболия. Пневмония в ляво. Внезапна сърдечна смърт", като към този момент действащия застрахователен договор е Групова застрахователна полица BPBLIFE-002/2014г., сключен със ЗД "Евроинс Живот" ЕАД. Ищцата Б. М. уведомила застрахователя за настъпило застрахователно събитие "Смърт" с уведомление вх. №014/17.01.2018г., подадено в банката, като към него представила и необходимите документи, удостоверяващи настъпилото застрахователно събитие. Допълнително са били представени и други документи. Застрахователят отказал плащане, като с писмо изх. №ЕИЖ-25#4/21.02.2017г. уведомил банката / писмо вх. №31/27.02.2017г./, че не е налице основание за плащане, като се е мотивирал с разпоредбата на чл.8 т.2 от Общите условия за застраховка живот на кредитополучателите на Банката и е приел, че смъртта на А. М. е в причинна връзка със заболяване на сърдечно-съдовата му система, предхождащо датата на сключване на застрахователната полица. Банката приела отказа на застрахователя и не е предявила претенция срещу него, като с бездействието си е заплашила удовлетворяването на ищите от застрахователното обезщетение и е отказала нужното съдействие на ищите. Издадено е било само удостоверение изх. №29/30.05.2018г. за наличие на задължение по кредитно отношение, от което е видно, че към 10.01.2017г. редовната главница е в размер на **76 591,07лв.**, а редовната лихва към същата дата е **229,77лв.** След смъртта на кредитополучателя А. М. ищцата Б. М. продължила да погасява кредита като към 31.05.2018г. погасила сума в общ размер на 15 847,20лв., а към 31.12.2021г. погасила общо сумата от 35 889,88лв.

Бездействието на банката определило правния интерес на ищите от завеждането на иск с правно основание чл.134 от ЗЗД срещу застрахователя "Евроинс Живот" ЕАД за сумата от 5000лв., представляваща част от сумата 76 591,07лв., представляваща застрахователно обезщетение по групова застрахователна полица BPBLIFE-002/2014г., равняваща се на част от дължим към 10.01.2017г. остатък от редовна главница по договор за кредит №1516/R/2007/24.04.2007г., сключен между банката и А. К. М., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба 13.07.2018г. до окончателното плащане. По подадената искова молба в посочения смисъл е било образувано гр.д. №4868/2019г. по описа на СРС и постановено решение №174829/12.08.2020г., с което е уважена изцяло исковата претенция и решението е влязло в законна сила на **30.06.2022г.**

Настоящият иск се предявява за разликата от 5000лв./сумата по уважения частичен иск/ до 76 591,07лв. или за сумата от **71 591,07лв.**, представляваща застрахователно обезщетение по групова застрахователна полица BPBLIFE-002/2014г. "Живот", равняваща се на част от дължим към 10.01.2017г. остатък по редовна главница по договор за кредит №1516/R/2007/24.04.2007г., сключен между "Банка Пиреос България" АД и кредитополучателя А. К. М., към датата на смъртта му 10.01.2017г., като се твърди, че

ищите/процесуален субституент/ имат качеството на кредитор спрямо „Юробанк България“ АД, като правопреемник на „Банка Пиреос България“ АД, банката бездейства и не упражнява имуществените си права по договор за застраховка и с бездействието си банката рискува да намали имуществото си и това заплашва удовлетворяването на ищите, а ищите в качеството си на процесуален субституент претендират осъждане не за себе си, а за носителя на притезанията.

Ищите претендират от съда да осъди ответното застрахователно дружество „Евроинс Живот“ ЕАД да заплати на „Юробанк България“ АД сумата **71 591,07 лв.**/като част от сумата 76591,07 лв./, представляваща застрахователно обезщетение по групова застрахователна полица BPBLIFE-002/01.10.2014г. „Живот“, равняващо се на част от дължим към 10.01.2017г. остатък по редовна главница/76591,07 лв.- 5000 лв. уважен частичен иск / по договор за кредит №1516/R/2007/24.04.2007г., сключен между „Банка Пиреос България“ АД и кредитополучателя А. К. М., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане на сумата, както и присъждане на направените по делото разноски.

В срока по чл. 372 от ГПК е постъпила допълнителна искова молба от ищите, с която се пояснява и допълва първоначалната. Изложени са подробни доводи за неоснователност на направените оспорвания от ответното дружество относно правнозначими факти и обстоятелства по делото.

СЪИЩЕЦЪТ- „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД-гр.С. ,редовно призован, не изпраща представител и не взема становище.

ОТВЕТНИКЪТ- ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО „ЕВРОИНС ЖИВОТ“ АД-гр.С., в законоустановения двуседмичен срок по чл. 367 от ГПК, чрез упълномощения юрк. И.Н., оспорва предявения иск по основание е размер. Поддържа, че ищите нямат материалноправна легитимация да претендират за плащане на застрахователно обезщетение от застрахователя, тъй като това право принадлежи на банката-бенефициент в качеството ѝ на застраховащ и обезпечен кредитор. Поддържа, че тяхното средство за защита е иска по чл.242 ал.1 изр.2 от КЗ/отм./, но единствено в случай, че при настъпване на застрахователното събитие са платили задължението си към банката, което в случая не било налице. Съгласно сключената застрахователна полица между банката и застрахователното дружество кредитополучателят А. К. М. не е имал качеството на трето ползващо лице като в този смисъл поддържа, че липсва изрично предварително съгласие на посоченото лице да бъде застрахован при условията на застрахователния договор. Счита, че са налице изключени рискове по застрахователния договор позовавайки се на разпоредбата на чл.8 ал.2 от Общите условия за застраховка Живот на кредитополучателите на банката, съгласно която отговорността на застрахователя отпада, когато рискът „смърт“ е настъпил в резултат на „необявени при сключване на застраховката обстоятелства, свързани със здравословното състояние на застрахования, които биха довели до отказ на застрахователя за сключване на застрахователния договор“, като счита, че кредитополучателят е имал предшестваци заболявания, които не е обявил. Поддържа също, че дружеството не носи отговорност за

пропуски на банката допуснати във връзка със сключване на договора за кредит.Твърди,че исковата претенция е недоказана по размер като счита, че при евентуално присъждане на дължимо застрахователно обезщетение то следва да бъде в размер на 1/2 от неизплатената част от кредита /дължими главница, лихва, разноси към датата на застрахователното събитие/,а не в пълния размер,т.е. до сумата в размер на **38 388,89лв.**,от които 38 295,54лв.- главница и 93,35лв. лихва към датата на застрахователното събитие-10.01.2017г.

В депозирания по делото допълнителен отговор в срока по чл.373 от ГПК ответното дружество поддържа първоначалния отговор на исковата молба ,както и твърденията за неоснователност на иска по чл.134 от ЗЗД ,като го оспорва по основание и размер.

Хасковският окръжен съд след преценка доводите на страните и обсъждане на събраните по делото доказателства,поотделно и взети в тяхната съвкупност,приема за установено от фактическа и правна страна следното:

За обстоятелства по делото,които не се нуждаят от доказване в доклада по делото, неоспорен от страните, е прието следното:

1.Наличието на сключен договор за кредит №1516/R/2007/24.04.2007г между наследодателя на ищите А. К. М. и „Банка Пиреос България“АД за сумата в размер на 110 000лв. за покупка на апартамент №13, находящ се в гр.Хасково, ул.“Славянска“ №42, ведно с гараж и с припадащите се идеални части от общите части на сградата и от отстъпеното право на строеж с краен срок на издължаване на кредита 25.04.2027г.

2.Наличието на валидна застраховка „Живот на кредитополучатели“ сключен между „Банка Пиреос България“ и ЗД„Евроинс Живот“ЕАД по силата на групова застрахователна полица .

3.Наличието на застрахователен договор № BPBLIFE-002/01.10.2014г. сключен между „Банка Пиреос България“ и ЗД„Евроинс Живот“АД.

4.Настъпване на застрахователно събитие “Смърт“ на А. К. М. на 10.01.2017г. както и обстоятелството, че всички ищци са наследници по закон на починалото лице,като Б. Д. М. е негова съпруга,а Д. А. М. и А. А. М. са негови синове.

5.Решение №174829/12.08.2020г.,постановено по гр.д.№4868/2019г. по описа на СРС,второ ГО, 79 състав ,влязло в законна сила на **30.06.2022г.**,с което е уважен предявен от настоящите ищци против ответника „Евроинс Живот“ЕАД частичен иск с правно основание чл.134 от ЗЗД ,с което ЗД“Ероинс Живот“ЕАД е осъдено да заплати на „Юробанк България“АД, сумата в размер на **5000лв.**/като част от сумата от 76 591,07лв./,представляваща застрахователно събитие по групова застрахователна полица № BPBLIFE-002/01.10.2014г. „Живот“, равняващо се на част от дължим към 10.01.2017г. остатък от редовна главница по договор за кредит №1516/R/2007/24.04.2007г., сключен между А. К. М. и „Банка Пиреос България“АД, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба-13.07.2018г. до окончателното плащане.

От приетия като доказателство аутопсионен протокол №10/2017г. се установява, че смъртта на кредитополучателя А. К. М., наследодател на ищите е настъпила внезапно на

10.01.2017г. с посочена клинична диагноза: “ Грип с други респираторни прояви. Масивна белодробна тромбоемболия. Пневмония в ляво. Внезапна сърдечна смърт“ и с патологоанатомична диагноза: “Дисектираща аневризма на аортата с пробив в сърдечната торбичка и тампонада на сърцето“.

От уведомление вх.№014/17.01.2018г. се установява,че ищцата Б. М. е подала уведомление в „Пиреос България“АД ,с което уведомява ЗД“Евроинс Живот“ЕАД за настъпилото застрахователно събитие „смърт“ с искане да се изплати застраховката по сключения между банката и съпругът ѝ договор за кредит. Претенцията е била заведена под №ЕИЖ-25/18.01.2017г. Към уведомлението са били приложени и документи, удостоверяващи настъпване на застрахователното събитие, а допълнително е била представена разпечатка от личното електронно досие от НЗОК на А. М. за периода 01.01.2000г.-31.01.2016г., ведно с етапна епикриза от личен лекар.

С писмо изх.№ЕИЖ-25“4/21.02.2017г. застрахователят е уведомил банката/писмо вх. №31/27.02.2017г./, че не е налице основание за плащане на застрахователно обезщетение по претенцията на ищцата Б. М. №ЕИЖ-25/18.01.2017г., като отказът е бил мотивиран с чл.8 т.2 от Общите условия за застраховка живот на кредитополучателите на Банката, съгласно който отговорността на застрахователя отпада в случаите, когато рискът „смърт“ е настъпил в резултат на предшестващи злополуки, заболявания, както и състояние, рецидиви и травматични увреждания, свързани с предшестващи злополуки и заболявания. В процесния случай застрахователят се е позовал на обстоятелството, че смъртта на А. М. е в причинна връзка със заболявания на сърдечно- съдовата система, предхождащи датата на сключване на застрахователната полица.

С писмо изх.№10-01-1059+1/28.03.2017г. Банката е уведомила ищцата Б. М., че нейният съпруг А. М. е бил подаван към застрахователя като част от групова полица BPBLIFE-002/2014г. и от страна на Банката са били заплащани застрахователни премии по застрахователната полица, а от удостоверение изх.№18/29.03.2017г. се установява, че Банката е подавала ежемесечно информация към застрахователната компания и е заплащала дължимата месечна премия за А. М. по посочената полица. От удостоверение №29/30.05.2018г. се установява, че към 10.01.2017г. наследодателя на ищците, като кредитополучател има задължение към банката за главница в размер на 76 591,07лв. и редовна лихва в размер на 229,77лв.

От заключението на назначената съдебно медицинска експертиза, изготвена от вещото лице д-р Д. Р. М., се установява, че според ксерокопие на аутопсионен протокол №1082017г. на А. К. М. 48г., извършена от д-р Е.-началник отделение по съдебна медицина, непосредствена причина за смъртта е сърдечна тампонада, която е резултат от дисекация на аортата. Клиничните диагнози според същия този протокол са :Грип с други респираторни прояви. Масивна белодробна тромбоемболия. Пневмония в ляво. Внезапна сърдечна смърт. Според експерта, клиничната диагноза представлява диагнозата, с която отделението в което е бил хоспитализиран починалия/ в случая в инфекциозното отделение на МБАЛ-Хасково/ изпраща трупа му за аутопсия. Това е предварителна диагноза ,която има насочващ характер

за лекаря-патоанатом при провеждане на аутопсията. В случая има частично несъвпадение, тъй като според лекарите в инфекциозно отделение, непосредствена причина за възникването на внезапната смърт е масивна белодробна емболия, а според аутопсионната диагноза е сърдечна тампонада в резултат на дисекация на възходящата аорта. Експерта установява, че масивната белодробна емболия представлява остро настъпило запушване на белодробната артерия или големите клонове от ембол, който най-често е от тромботична маса. От своя страна пневмонията представлява инфекция на белите дробове, която може да бъде причинена от бактерии, вируси или гъбички, а грипът представлява остро инфекциозно заболяване с етиология свързана с различните видове на грипния вирус. Според приложената справка от НЗОК наследодателят на ищите е страдал от хипертонична болест на сърцето, като първия отбелязан преглед с тази диагноза е от 27.10.2005г., за което заболяване е провеждал медикаментозно лечение с препарата Престариум-Ко 10/5мг. По една таблетка дневно, като първия запис за изписване на това лекарство е от 17.09.2009г., а последния от 30.11.2016г. Отразени са били и прегледи във връзка с дегенеративни заболявания на коленните стави, като точната им диагноза не може да се уточни и не е отразено дали са изписвани медикаменти за тяхното лечение. Експерта сочи, че дългодишната артериална хипертония при А. М. е заболяването, което е с най-висок процент като причина за възникването на аортна дисекация. В устния си доклад пред съда вещото лице потвърждава заключението на д-р Е. , направено на база аутопсия, че при А. М. е била налице лека форма на артериална хипертония, което заболяване не води до смъртен изход, а до нанасяне на увреждане на съдовете. Това е била контролирана хипертония, тъй като не са установени усложнения, засягане на прицелни органи, като контрола на хипертонията е бил осъществяван с един медикамент, което не би могло да се осъществи при другите стадии/степени на заболяването. Вещото лице подробно описва и отделните стадии и степен на заболяването.

От показанията на разпитания по делото свидетел д-р Х. Д. Е. се установява, че клиничната диагноза на наследодателя на ищите е различна от действителната, установена при извършената аутопсия. В тази връзка сочи, че при аутопсията е установена дисекация на аортата, което е състояние невъзможно да бъде предварително разпознато, което обяснява и разликата с клиничната диагноза. В случая става въпрос за много тежка дисекация, която е довела много бързо до смъртта и затова е останала неразпозната. Имитира картината на тромбоемболията, но не е това. В показанията си свидетелят установява, че А. М. е бил с лека инцидентна хипертония, при липса на зачатък и за най-малък риск, тъй като дори е нямал и исхемична болест на сърцето. Установява също, че при аутопсията не е били установени изменения в бъбреците, нямало е изявена артеросклероза нито на мозъчните съдове, нито на коронарните съдове, нито плаки в аортната стена пр., тъй като при наличието на такова изменение диагнозата би била "аортокоронаросклероза" и оттам вариант дисекация.

От заключението на назначената съдебно икономическа експертиза се установява, че след сключване на договора за кредит и до смъртта на А. М. на 10.01.2017г. на А. М. и неговата съпруга Б. М. са били заплащани застрахователни вноски в абсолютни суми

помесечно, не е било отразено колко се плаща на всеки персонално.Вещото лице е отразило в таблица месеците, в които са посочени застраховки за лицата А. и Б. М. в абсолютни суми. Уточнява,че в „премията не е отразена“ се разбира, че клиентът е включен в таблицата за съответния месец на платените застрахователни премии към застрахователя,но не е отбелязано колко се плаща за него.По „няма информация“ означава, че не са подавани таблици описващи застрахованите лица за застраховки живот.Застрахователните премии не са били заплащани от кредитополучателя,а от банката,като кредитополучателят е плащал само годишна такса по чл.15 б.“в“ в размер на 0,5%,като за периода от 24.04.2007г. до 25.04.2016г. са били платени годишни такси в размер на 6 198,57лв. Към датата на подаване на исковата молба пред СРС на 13.07.2018г. ищцата Б. М. е погасила по кредита сума в общ размер на 16 198,61лв., от които 8098,08лв.-главница; 7374,54лв.-възнаградителна лихва и 725,99лв.-такси. Към датата на подаване на настоящата искова молба -04.01.2022г. ищцата Б. М. е погасила, по кредита сума в общ размер на 36483,80лв.,от които 21 899,26лв.-главница; 13 716,15лв.-възнаградителна лихва и 867,12лв.-такси.Т.е. за целия период от смъртта на наследодателя на ищите до подаване на настоящата искова молба на Банката са заплатени суми в общ размер на 52 682,41лв,като платената главница по кредита е 29 997,34лв., а дължимия остатък като главница възлиза на сумата от 46 837,86лв.

С оглед на събраните писмени доказателства, съдът счита,че по делото е установено по несъмнен начин, че банката-кредитор на наследодателя на ищите не е предприела действия срещу застрахователя, ответник в настоящето производство за доброволно плащане на застрахователно обезщетение по посочената застрахователна групова полица, както и факта, че след смъртта на съпруга си ищцата Б. М., като солидарен длъжник по кредита е продължила да го погасява.

Поради отказ на застрахователя да плати по застраховката дължимата сума, настоящите ищци са предявили частичен иск срещу Застрахователно дружество „Евроинс Живот“ЕАД-гр.С., с правно основание чл.134 от ЗЗД за сумата от 5 000лв, като част от сумата от общо 76 591,07лв., представляваща застрахователно обезщетение по описаната по-горе застрахователна полица пред СРС. В производството по делото пред СРС като съищец е конституирана „Юробанк България“АД, правопреемник на „Пиреос България“АД. Предявеният частичен иск е изцяло уважен и решението е влязло в сила на 30.06.2022г. Настоящото производство е образувано също по частичен иск и е за разликата над 5000лв.,присъдени от СРС до пълния размер 76 591,07лв , т.е. за сумата от 71 591,07лв.

Според разпоредбата на чл.133 от ЗЗД цялото имущество на длъжника служи за общо обезпечение на неговите кредитори, които имат еднакво право да се удовлетворят от него,ако няма законни основания за предпочитане. При наличието на опасност от намаляване на имуществото на длъжника кредиторът може да упражни имуществените претенции на длъжника, когато неговото бездействие заплашва удовлетворението на кредитора, освен ако се касае за такива права,упражняването на които зависи от чисто лична преценка на длъжника/чл.134 от ЗЗД/.

Ответното дружество оспорва материалната легитимация на ищите да предявят иск с правно основание чл.134 от ЗЗД, с твърдението, че „не е налице типичен договор в полза на трето лице по смисъла на чл.20 от ЗЗД“ , което оспорване е било въведено и в производството по гр.д.№4868/2019г. на СРС и е било отхвърлено както на първата инстанция, така и във въззивното производство.Това оспорване в настоящия процес също е неоснователно, тъй като съдът счита, че ищите са активно легитимирани да предявят настоящия иск и този иск е именно с посоченото от тях основание.Иска по чл.134 от ЗЗД е процесуално допустим и следва да се разгледа по същество.

В тази връзка от всички събрани по делото доказателства се установява по несъмнен начин, че ищите/процесуалните субституенти/ имат качеството на кредитори на Банката, по вземане възникнало на договорно основание. Налице е бездействие от страна на Банката, в качеството ѝ на титуляр на правата, които се защитават, свързани с неупражняване на имуществените права по групова застрахователна полица BPBLIFE-002/2014г. Неупражняването на тези права заплашва удовлетворяването на Банката и с бездействието има опасност да намали имуществото си. От своя страна ищите в качеството си на процесуални субституенти имат право да претендират осъждане на ответника не за себе си, а за носителя на притезанието Банката-съищец.

По делото е установено по несъмнен начин наличието на валиден договор за кредит №1516/R/2007/24.04.2007г., по силата на който наследодателят на ищите е получил сумата от 110 000 лв. от „Банка Пиреос България“АД .Съгласно чл.20 от договора кредитополучателят се задължава да сключи застраховка „Живот“ и застраховка „Имущество“ за своя сметка в полза на банката.Застраховка „Живот“ и застраховка „Имущество“ трябва да бъдат сключени при одобрен от банката застраховател и да има рисково покритие съгласно изискванията на банката.Безспорно от доказателствата по делото е установено, че Банката е страна по договор за групова застраховка „Живот на кредитополучатели“ от 21.08.2002г., сключен със ЗАД“Булстрад ДСК-Живот“АД, прекратен на 01.05.2017г. Налице е и последваща групова застраховка със застрахователя „Интерамерикан България Животозастраховане“ЕАД, чийто правоприемник е ответното застрахователно дружество „Евроинс Живот“ЕАД по сключена с банката групова застрахователна полица BPBLIFE-002/2014г. от **01.10.2014г.** с продължителност на застрахователното покритие 3 години, което покритие е в рамките на действието на застрахователния договор , тъй като на **10.01.2017г.** е настъпила смъртта на А. М..От друга страна А. М. и неговата съпруга Б. М. фигурират в списък на подадените на застрахователя от Банката застраховани лица. Даденото при сключване на договора за кредит съгласие за застраховане по смисъла на чл.233 ал.1 предл.2 от КЗ/отм./ представлява принципно съгласие за застраховане живота на кредитополучателя, което е достатъчно, за да се приеме, че същото има правно значение и за сключените в последствие между банката като застраховащ и застрахователите,групови застрахователни договори. По делото липсват каквито и да било доказателства, от които да се приеме, че А. М. е знаел или е бил уведомен за предприети от Банката изменения на застрахователното правоотношение, нито пък , че е

искано съгласието му за сключване на последващите застрахователни договори.Ето защо съдът счита, че съгласието на кредитополучателя към момента на сключване на договора за кредит от 24.04.2007г. за застраховане има правно действие и за последващите договори, по които застраховател е ответникът в настоящето производство.

В подкрепа на този извод на съда е и факта, че застрахователят е уведомил Банката, че не е налице основание за заплащане на застрахователно обезщетение по претенцията на ишците, мотивирайки отказа си единствено с чл.8 ал.2 от Общите условия за застраховка „Живот на кредитополучателите“ на Банката, съгласно която разпоредба отговорността на застрахователя отпада в случаите, когато рискът “смърт“ е настъпил в резултат на предшестващи злополуки, заболявания, както и състояние, рецидиви и травматични увреждания, свързани с предшестващи злополуки и заболявания.Отказът не е бил обвързан с факта, че А. М. не попада в обхвата на застрахователния договор. Факта, че наследодателят на ишците е бил обвързан от клаузите на груповата застрахователна полица BPBLIFE-002/2014г., се установява и от заключението на назначената по делото съдебно икономическа експертиза, което съдът кредитира като компетентно и безпристрастно дадено.От това заключение се установява, че на база представените от Банката документи вещото лице е установило, че застрахователните премии по процесната групова полица не са били заплащани от кредитополучателя, а от Банката, а кредитополучателят е заплащал годишна такса по чл.15 б.“в“ от договора за банков кредит в полза на Банката в размер на 0,5%, като платените такси са в размер на 6 198,57лв. Констатациите на вещото лице са потвърдени с писмо на Банката от 28.03.2017г., в което е заявено, че А. М. е бил подаван към застрахователя като част от застрахователна групова полица BPBLIFE-002/2014г. и от страна на Банката са били заплащани застрахователни премии по тази полица.

По делото е установено, че задължението по договора за кредит от 24.04.2007г. със срок за издължаване-25.05.2027г. не е изплатено изцяло, като към датата на смъртта на наследодателя на ишците възлиза на сумата от 76 591,07лв.-главница и 244,13лв.-възнаградителна лихва именно поради което и предявения от тях иск е с правно основание чл.134 от ЗЗД и ишците имат правен интерес да предявят този иск.Те имат право за поискат обратно от Банката извършените от тях погасителни вноски по кредита от настъпване на застрахователното събитие 10.01.2017г. до датата на заплащане на застрахователната сума. Те се явяват кредитор на банката, която с бездействието си да поиска заплащане на застрахователно обезщетение от застрахователя на починал кредитополучател рискува да намали имуществото си, а с това препядства и възможността за удовлетворяване на ишците, като наследници на починалия кредитополучател. В тази връзка от заключението на съдебно икономическата експертиза се установява, че към датата на подаване на исковата молба пред СРС на 13.07.2018г. ишцата Б. М. е погасила по кредита сума в общ размер на 16 198,61лв., от които 8098,08лв.-главница; 7374,54лв.-възнаградителна лихва и 725,99лв.-такси.Към датата на подаване на настоящата искова молба -04.01.2022г. ишцата Б. М. е погасила, по кредита сума в общ размер на 36483,80лв.,от които 21 899,26лв.-главница; 13 716,15лв.- възнаградителна лихва и 867,12лв.-такси. Т.е. за целия период от смъртта на

наследодателя на ишците до подаване на настоящата искова молба на Банката са заплатени суми в общ размер на 52 682,41лв,като платената главница по кредита е 29 997,34лв.,а дължимия остатък като главница възлиза на сумата от 46 837,86лв.

Предвид изложеното съдът счита,че ишците при условията на пълно и главно доказване са установили наличието на предпоставките на чл.134 от ЗЗД и са обосנוвали своята материално правна легитимация да предявят настоящия иск срещу ответното застрахователно дружество. Това е така тъй като ишците притежават качеството на процесуален субституент- имат качеството на кредитори спрямо банката,тъй като имат вземане към нея, възникнало на договорно основание.Те претендират заплащане на застрахователно обезщетение, но не в своя полза, а в полза на Банката,която бездейства и не упражнява своите имуществени права, тъй като не е предявила заплащане на застрахователно обезщетение от ответното застрахователно дружество.В настоящето производство Банката не е заявила и становище,че оспорва предявения иск.

За неоснователно съдът намира възражението на ответното дружество,че смъртта на наследодателя на ишците попада в хипотезата на изключените рискове в чл.8 ал.2 от Общите условия за застраховка „Живот на кредитополучателите“ на Банката, съгласно която разпоредба отговорността на застрахователя отпада в случаите, когато рискът “смърт“ е настъпил в резултат на предшестващи злополуки, заболявания, както и състояние, рецидиви и травматични увреждания, свързани с предшестващи злополуки и заболявания.

Действително по делото е установено,че А. М. е страдал от „артериална хипертония“, което заболяване предхожда сключването на договора за кредит от 2007г. Тази диагноза е била отбелязана за първи път през 2005г., но наличието на това заболяване не е породило задължение за кредитополучателя да информира застрахователя за това, тъй като по делото липсва декларация в посочения смисъл, както и че такава информация е била поискана от застрахователя. От друга страна наличието на посоченото заболяване не може да се приеме за основна причина за настъпване на застрахователния риск-смъртта на кредитополучателя, като в тази насока са събрани гласни доказателства-показанията на свидетеля д-р Х. Д. Е. и има заключение на съдебно медицинска експертиза. От показанията на свидетеля д-р Е. ,извършил аутопсията на починалия А. М. се установява, че при аутопсията е установена дисекция на аортата, което състояние е невъзможно да бъде предварително разпознато. При А. М. е била налице тежка дисекция, която имитира картината на тромбоемболията. Установява също, че хипертонията не е била изявена и не е довела до дисекция на аортата.Тази хипертония е била в лека форма, не е била налице исхимична болест на сърцето, не са били налице изменения в бъбреците и пр.От заключението на вещото лице д-р М., което съдът кредитира като компетентно и безпристрастно дадено се установява какво представлява аортната дисекция.В устният си доклад пред съда вещото лице потвърждава отразеното при аутопсията, че при А. М. е била налице лека форма на артериална хипертония, която в случая не попада в рисковите групи, потенциално застрашени от дегенерация на аортната стена. Посочва също, че заболяването „артериална хипертония“ не води до смъртен изход, а само до нанасяне на увреждания на съдовете и тъй като в случая

при А. М. е било в първи стадий/първа степен/ не са установени усложнения и засягане на прицелни органи.Ето защо не би могло и да се приеме, че наличното заболяване „артериална хипертония“ е пряка и непосредствена причина на смъртта на А. М., поради което не е налице и нито една от хипотезите на чл.8 ал.2 от Общите условия за застраховка „Живот на кредитополучателите“ на Банката, която да е „изключен риск“, за да се откаже плащане на застрахователно обезщетение. В този ред на мисли съдът счита, че възражението на застрахователя за да откаже плащане на застрахователното обезщетение е неоснователно и недоказано, тъй като събраните по делото доказателства са в противен смисъл.

Предявеният иск с правно основание чл.134 от ЗЗД е доказан и по своя размер определен след приспадане на сумата от 5000лв., уважен размер на частичен иск, предявен по гр.д.№4868/2019г. по описа на СРС от остатъка по кредита към датата на смъртта на А. М. в размер на 76 835,20лв.,т.е. разликата възлизаща на предявения размер на иска в настоящето производство- **71 591,07лв.**В тази връзка съдът намира за неоснователно алтернативното възражението на ответното дружество, че дължимото застрахователно обезщетение следва да е в размер на ½ от претендираната сума, поради факта,че ищцата Б. М. е солидарен длъжник по кредита. От събраните по делото доказателства се установява, че ищцата Б. М. не е кредитополучател, а е солидарен длъжник по кредита, като поетата от нея солидарна отговорност не я приравнява на кредитополучател. В случая чл.3 т.1 б.„б“ от Общите условия за застраховка живот е неприложима,тъй като същата урежда положението на съкредитополучателите,но не и на солидарните длъжници по кредитите.Б. М. макар и да е участвала при сключването на договора за кредит от 2007г. има положението на „солидарен длъжник“, а не на „кредитополучател“, доколкото качеството ѝ е определено от банката, а не по нейно усмотрение.

Изложените по-горе съображения водят до извода на съда, че предявеният иск с правно основание чл.134 от ЗЗД като основателен и доказан ще следва да се уважи изцяло. Следва да се осъди ,като се осъди ответното застрахователно дружество „Евроинс Живот“ЕАД да заплати на „Юробанк България“АД сумата **71 591,07лв.**/като част от сумата 76591,07лв./,представляваща застрахователно обезщетение по групова застрахователна полица BPBLIFE-002/01.10.2014г. „Живот“, равняващо се на част от дължим към 10.01.2017г. остатък по редовна главница /76591,07лв.- 5000лв. уважен частичен иск/ по договор за кредит №1516/R/2007/24.04.2007г., сключен между „Банка Пиреос България“АД и кредитополучателя А. К. М., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба 04.01.2022г. до окончателното плащане на сумата..Предвид изхода на делото в полза на ищите следва да се присъдят направените по делото разноски в размер на общо **7 663,64лв.**.,съгласно представения списък на разноските по чл.80 от ГПК.

Мотивиран от горното,съдът

РЕШИ:

По предявения от **ищите** Б. Д. М., с ЕГН *****, А. А. М., с ЕГН ***** и Д. А. М., с ЕГН *****, действащ със съгласието на майка си Б. Д. М., тримата с адрес в гр.Хасково, ул.“Славянска“ №42 и **съищец** „Юробанк България“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.С., ул.“О.П.“ №260, косвен иск с правно основание чл.134 от ЗЗД, с цена 71 591,07лв. против **ответника** „Застрахователно дружество Евроинс Живот“ АД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. С., бул. „Х.К.“ № 43:

ОСЪЖДА Застрахователно дружество „Евроинс Живот“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.С., р-н „И.“, бул.“Х.К.“ №43 ет.7 да заплати на „Юробанк България“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.С., ул.“О.П.“ №260 сумата **71 591,07лв.**/като част от сумата 76591,07лв./, представляваща застрахователно обезщетение по групова застрахователна полица ВРBLIFE-002/01.10.2014г. „Живот“, равняващо се на част от дължим към 10.01.2017г. остатък по редовна главница /76591,07лв.- 5000лв. уважен частичен иск/ по договор за кредит №1516/R/2007/24.04.2007г., сключен между „Банка Пиреос България“ АД и кредитополучателя А. К. М., б.ж. на гр.Хасково, починал на 10.01.2017г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исквата молба 04.01.2022г. до окончателното плащане на сумата.

ОСЪЖДА Застрахователно дружество „Евроинс Живот“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.С., р-н „И.“, бул.“Х.К.“ №43 ет.7 да заплати на Б. Д. М., с ЕГН *****, А. А. М., с ЕГН ***** и Д. А. М., с ЕГН *****, действащ със съгласието на майка си Б. Д. М., тримата с адрес в гр.Хасково, ул.“Славянска“ №42 направените по делото разноски в размер на общо **7 663,64лв.**, съгласно представения списък на разноските по чл.80 от ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд-Пловдив в двуседмичен срок от връчване на страните.

Съдия при Окръжен съд – Хасково: _____